

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_148A-txt-shoot-idm1045/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

(11)

Nidningidrætter.
Getter skal høde
Blodig min Død.

Ei maatte han Mere male, thi Andgrim
Nlevede ham endelangs, og hjemførte med sig
til Volm Svafurlams Datter, den fagre Ei-
vora med Lirsing og andet Hærfang, som
ham lystede at eie.

Tredie Kapitel.

Andgrims Wet og Hjorvards
Beilen.

Nu sidder Andgrim paa Volm og tager Ei-
vora i Havn, hvor nodig endog hun det vilde,
og avler med hende Sonner, tolv udi Tal, store
og stærke, alle Berserker og onde i Sind,
saasom med Sanding er sagt udi Hyndlas
Sang:

(12)

Krenge og Bulder
Baares med Andgrims
Og med Eivoras
Searer de arge.
Berserkers Udaab
Bragende omsoer
Landet og Havet,
Saa farer Luen.

Angantyr var hin ældste, Hoved højere
end de Andre, og virkede som Kvende, Her-
vard gik ham næst udi Alder og Bark, da kom
Seming og hin fierde var Hjorvard, men det
er om dem alle at sige, at saavidt de med
Hærstjold foer tillands og i Viking, funde de
ei deres Jevning i Drisighed og Størke, thi
bleve de og til en Rædsel, hvorsomhelt Tiden-
der spurgtes om denuem. Det havde de og
for Skik, at naar som de vare ene med deres
Mænd og Berserkegangen kom paa dem,
ginge de skyndelig til side eller og paa Land,
og brodes med Ege i Skov eller Stene paa
Mark, thi saa var dem håndtes engang, at
de havde myrdet deres egne Mænd og ødt
deres Skibe.

